

عنوان مقاله:

مروری بر بررسی آسیب پذیری آب های زیرزمینی با استفاده از روش DRASTIC و اصلاح شده

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی مدیریت منابع آب ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ساجده اخوین انصاری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی ارزیابی محیط زیست

محمدرضا علمی - عضو هیئت علمی دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی دانشگاه یزد

مریم پناهنده - پژوهشگر محیط زیست جهاد دانشگاهی واحد گیلان

محمدحسین مختاری - عضو هیئت علمی دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

آسیب پذیری یک ویژگی نسبی و خاص برای سیستم آب های زیرزمینی بوده که تابعی از زمین شناسی، هیدروژئولوژی و خصوصیات فیزیکی شیمیایی خاک می باشد و از یک نقطه به نقطه دیگر تغییر می کند. محدودیت کمی و کیفی منابع آب، توزیع نامنظم زمانی و مکانی بارندگی و خصوصا خشکسالی های اخیر، لزوم ارزیابی و پایش منابع آب را بیش از پیش آشکار می سازد. روش های متفاوتی برای بررسی آسیب پذیری آب های زیرزمینی وجود دارد که DRASTIC متداول ترین روش جهت ارزیابی حساسیت آبخوان شناخته شده است. پایه و اساس این روش بر مبنای منابع بالقوه و منابع آلودگی موجود در محیط آبخوان می باشد. در این مدل هفت پارامتر شامل: عمق آب زیرزمینی (D)، تغذیه خالص (R)، مواد تشکیل دهنده آبخوان (A)، نوع خاک (S)، توپوگرافی (T)، اثر منطقه غیراشباع (I) و هدایت هیدرولیکی (C) آبخوان برآورد می شود که در سیستم هیدروژئولوژیکی، کنترل کننده آلودگی آب زیرزمینی می باشند. گاهی به دلیل تفاوتی که در مناطق مختلف وجود دارد (از لحاظ توپوگرافی و شرایط اقلیمی و...) نیاز به استفاده از تمام پارامترهای روش دراستیک نیست، در نتیجه ما می توانیم از روش دراستیک اصلاح شده که برآمده از خود روش دراستیک می باشد و گاهی برابر و یا حتی بهتر از روش دراستیک در نشان دادن آسیب پذیری منطقه است استفاده نماییم.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری آبخوان، روش DRASTIC، GIS، اصلاح شده DRASTIC

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/845512>

